

Uskavi 160710

Kristi förklaringsdag

Mark 9:2-9

”Det här har varit det bästa året i mitt liv” sade en kvinna häromdagen, och kunde räkna upp en massa anledningar till det, och en av de viktigaste var att hon fått möta Jesus och insett vad det betyder för henne att ha en personlig relation med honom.

Vi har behov av att se tillbaka, att summera och dela in vårt liv i olika perioder. För mig som har flyttat mycket blir det när vi bodde där och där, för andra är det andra livshändelser som avgör, när barnen föddes, när sjukdomen kom, när familjesituationen förändrades, när jag blev anställd, när jag kom till tro, när jag gjorde den och den upplevelsen osv.

Jag tror att det var likadant för Jesus och lärjungarna. De hade ett ganska kort perspektiv, några år men det var år fyllda med innehåll och många aha-upplevelser. Utifrån evangeliernas berättelser kan man ana att det måste ha varit många ”bästa i mitt liv”- upplevelser och ändå vet vi med facit i hand att det också var de ”värsta i mitt liv” som låg framför- när allt verkade ta slut i samband med Jesus död, men hur det också vändes till något helt nytt.

De tolv lärjungarna hade följt Jesus, de hade själva fått prova på att gå ut tillsammans två och två och insett att den kraft Jesus hade och hade utrustat dem med fungerade, och de hade mer och mer förstått det de anat, han var inte bara en vishetslärare, han var något mycket mer – han var Messias, den genom hela gamla testamentet utlovade, som skulle hjälpa sitt folk.

När Jesus en gång sätter sig ner med lärjungaskaran sätter Petrus ord på det hela: *Jesus frågar: Vem säger människorna att jag är? De svarade Johannes Döparen, men somliga säger Elia, andra att du är någon av profeterna. Då frågade han dem: Och ni, vem säger ni att jag är: Petrus svarade; Du är Messias. Men han förbjöd dem strängt att tala med någon om honom.*

Påskan närmade sig och Jesus visste att han skulle möta mycket lidande och att han skulle dömas till döden. Lärjungarnas Messiasbekännelse var viktig därför att grunden till den fanns i alla de ställen i skrifterna i vårt gamla testamente som talade om Messias och som kanske Jesus hoppades skulle aktiveras när han nu börjar prata om sitt livs nästa period – han talar om att han ska lida mycket och bli förkastad av de styrande i landet och bli dödad och uppstå efter tre dagar, vilket är en del av Messiasprofetiorna särskilt i Jesaja 53 om den lidande tjänaren. Men deras kunskap i skrifterna kopplas inte samman med Jesu ord och de förstår inte vad han menar, för det låg så långt ifrån dem att han, som hjälpte så många och betydde så mycket skulle råka ut för det. Så Petrus som först får bekänna Jesus som Messias, och sen i sin välvilja vill skydda Jesus från allt elände och förebrår Jesus för att han talar om detta, får höra orden: Håll dig på din plats Satan, Dina tankar är inte Guds utan människors.

Undrar hur Petrus kände sig, han ville så väl och så blev det så fel. Men det var inte kört för honom, Jesus visste att han bara var människa och han fick en ny möjlighet. Bara några dagar senare fick han tillsammans med lärjungarna Jakob och Johannes vara med om en upplevelse tillsammans med Jesus som slog allt de tidigare fått vara med om. Vi läser om det i Mark 9:2-9

Mark 9 2Sex dagar senare tog Jesus med sig Petrus, Jakob och Johannes och gick med dem upp på ett högt berg, där de var ensamma. 3Han förvandlades han inför dem: 3Hans kläder blev skinande vita, så vita som ingen blekning i världen kan göra några kläder. 4Och de såg både Mose och Elia som stod och talade med Jesus. 5Då sade Petrus till Jesus: "Rabbi, det är bra att vi är med. Låt oss göra tre hyddor, en för dig, en för Mose och en för Elia." 6Han visste inte vad han skulle säga, de var alldeles skräckslagna. 7Då kom ett moln och sänkte sig över dem, och en röst hördes ur molnet: "Detta är min älskade son. Lyssna till honom." 8Och plötsligt, när de såg sig om, kunde de inte se någon annan där än Jesus.

9När de gick ner från berget förbjöd han dem att berätta för någon vad de hade sett, innan Människosonen hade uppstått från de döda.

Nu låg det på en helt annan nivå än de tidigare varit med om. Och de blev helt skräckslagna och visste inte vad de skulle göra. De fick se Jesus i sin gudomlighet några korta ögonblick och det om något blev

nog en "bästa- i-mitt-liv" upplevelse. Det gick inte att förklara, men de fick erfara något alldeles unikt.

Det finns några beskrivningar i bibeln av hur människor på ett alldeles speciellt sätt fått möta det gudomliga, tex Mose på Sinai berg när han fick se den brinnande busken, senare när han fick ta emot budorden, vi har skildringen av Jesaja i templet och i alla talas det om hur människan blir väldigt liten i mötet med det gudomliga och ser Guds storhet på ett helt nytt sätt.

När lärjungarna vandrade uppför berget den här dagen hade de inte en aning om vad som väntade, det var inte ovanligt att Jesus tog dem med sig för att de skulle få vara ensamma med honom – för det behövdes efter alla möten med människoskarorna, men att det skulle bli så här hade de inte väntat sig. Tänk hur en vanlig dag kan förvandlas till något helt unikt. Och även om vi kanske inte når samma grad av uppenbarelse, kan vi få vara med om hur en helt vanlig dag kan förvandlas därför att vi kan få ett gudsmöte på något sätt. Ibland kan det ske genom bibelordet, en annan gång i gemenskapen med varandra, någon gång när vi ber tillsammans, och det måste inte vara de stora upplevelserna, utan kan lika gärna vara en känsla av trygghet tillsammans, av att inte vara ensam, av att ett bibelord talar rakt in i den situation jag är.

Och jag tror att han vill ge oss många sådana möten, om vi bara är uppmärksamma på att det händer. Det kan lika gärna vara i ett samtal med en medmänniska, där man utan att veta om det kan få vara till stöd och hjälp, där bara det att man blir sedd och lyssnad på kan få betyda så mycket.

Uppe på förklaringsberget, ja det brukar kallas så, förvandlades Jesus inför lärjungarnas ögon, hans kläder blev vita, så vita som ingen blekning i världen kan göra några kläder – jag tycker om den beskrivningen, det säger så mycket om upplevelsens intensitet. Det finns en reklam på TV där man jämför graden av vithet, och man kan undra hur Jesu kläder skulle sett ut i jämförelse. Ordet förklaring i det här sammanhanget handlar inte om att man ska förklara det som händer utan har sitt ursprung i ett gammalt svenskt ord som betyder "bli strålande av ljusglans". Och det var det som skedde, och det går inte riktigt att sätta ord på.

Och så får lärjungarna se Mose och Elia, de stora förebilderna i judisk tro, Ingen av dem hade dött och fått en gravplats, utan Gud hade

tagit hem dem på något annat sätt som bara han vet. Nu finns de där – och hur lärjungarna förstod att det var just de två har vi ingen förklaring till det, det verkade som att de bara visste, Och så utspelar sig ett samtal mellan Jesus och Mose och Elia. Enligt Lukasevangeliets berättelse handlade samtalet om hans *”uttåg ur världen som han skulle fullborda i Jerusalem”*.

Jesus var mitt emellan två faser i sitt liv. Han försökte berätta för lärjungarna men de förstod inte och kunde inte stötta och hjälpa honom, men nu såg Gud själv till att han fick det stöd och den support han behövde, för det var ingen vanlig mänsklig utmaning som väntade honom, utan det som vände hela världens öde och besegrade ondskan och gav människan möjlighet till en personlig gudsrelation. Han behövde all hjälp han kunde få, för även om han var en del av det gudomliga var han också vanlig människa med tankar och känslor och vända inför det som väntade.

Lärjungarna fick också en uppmaning och utmaning. Vi vet ju inte hur länge den här upplevelsen varade det kan ha handlat om minuter det kan ha handlat om timmar, men efter ett tag kom ett moln – symbolen för Gud och sänkte sig ner och tog bort Mose och Elia precis som Jesus vid sin himmelfärd lyftes upp i ett moln, och ur molnet kom en röst som sade; *”Detta är min älskade son, Lyssna till honom”*

Underförstått: även om ni inte förstår allt, så lyssna till vad han säger, och följ honom. Och man kan ana att det dels blev en bekräftelse på deras Messiasbekännelse - detta är min älskade son, men också en hjälp att finnas vid hans sida också inför det som väntade. Och för människan Jesus blev det säkerligen också en bekräftelse, precis som det blev vid hans dop- han var inte ensam han hade hela gudomligheten bakom sig och med sig in i det som låg framför.

Långt senare beskriver Petrus i ett av sina brev vad han fick vara med om:

2 Petr 1:16 Det var inte några skickligt hopdiktade sagor jag byggde på när jag för er förkunnade vår herre Jesu Kristi makt och hans ankomst, utan jag hade med egna ögon sett honom i hans majestät. 17 Ty han mottog ära och härlighet från Gud, sin fader, när en röst kom till honom ur denna majestätiska härlighet: ”Detta är min älskade son, honom har jag utvalt.” 18 Den rösten hörde jag själv komma från himlen när jag var med honom på det heliga berget.

Och så försvinner molnet och kvar finns bara Jesus och lärjungarna och strålglansen är borta från Jesus och det är dags för dem att gå ner från berget tillbaka till vardagen och allt som finns där. Det de hade varit med om skulle bli dem till hjälp senare, efter hans uppståndelse, men fram till dess skulle de behålla det för sig själva. Efter sin uppståndelse som just då inte betydde något för Petrus och de andra kom Jesus också och förklarade allt om Messias, om allt som stod om honom i skrifterna, och de fick verktyg för att utföra sitt uppdrag – att föra Jesu verk vidare.

Sommartiden är en möjlighet att göra nya upplevelser, då vi får möjlighet att komma bort från det vardagliga och förhoppningsvis kan varva ner så att vi kan lyssna in det gudomliga tilltalet på många olika sätt. Att sitta mitt i naturen och bara vara, att få dela gemenskapen med andra kristna, att läsa bibeln och få tid att tänka till- inte bara läsa som man läser en dagstidning, utan tränga in i det och "Lyssna till hans ord" och låta det leva vidare, få konsekvenser för mitt liv och mitt handlande.

Och så får vi be om att få de där stunderna tillsammans med Jesus som blir lite mer än vanligt, inte så att vi tvingar fram dem, men att vi har en öppenhet för att ta emot när han leder oss dit.

AMEN